

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องการแก้ไขปัญหานี้สัณภาคประชาชนในทัศนะ
ของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ แบ่งได้เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทัศนะของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เกี่ยวกับการแก้ไข
ปัญหานี้สัณภาคประชาชน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบทัศนะของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มี
อาชีพและรายได้แตกต่างกันเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สัณภาคประชาชน

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่
เป็นผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)
นำเสนอในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตาม
สถานภาพส่วนตัว

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	138	69.00
หญิง	62	31.00
รวม	200	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	6	3.00
26-35 ปี	57	28.50
36-45 ปี	78	39.00
46-55 ปี	39	19.50
56-65 ปี	19	9.50
66 ปีขึ้นไป	1	0.50
รวม	203	100.00
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	8	4.00
ประถมศึกษา	10	5.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	30	15.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	50	25.00
อนุปริญญา / ปวส.	31	15.50
ปริญญาตรี	62	31.00
สูงกว่าปริญญาตรี	9	4.50
รวม	200	100.00
4. อาชีพปัจจุบัน		
รับจ้าง	127	63.50
เกษตรกร	2	1.00
รับราชการ	21	10.50
รัฐวิสาหกิจ	9	4.50
ค้าขาย	39	19.50
เจ้าของกิจการร้านเสริมสวย	1	0.50
พนักงานบริษัท	1	0.50
รวม	200	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	31	15.50
5,001-10,000 บาท	62	31.00
10,001-15,000 บาท	44	22.00
15,001-20,000 บาท	33	16.50
20,001-25,000 บาท	18	9.00
25,001 บาท หรือมากกว่า	12	6.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย มีอายุ 36-45 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับจ้างและครอบครัวมีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ทักษะของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สิน
ภาคประชาชน

ผลการวิเคราะห์ทักษะของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เกี่ยวกับสาเหตุของการเป็นหนี้ โดยการหาค่าตัวกลางเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าตัวกลางเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทักษะของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามสาเหตุของการเป็นหนี้

สาเหตุของการเป็นหนี้	$\bar{X}$	S.D.
1. ใช้จ่ายบริโภคในครัวเรือน	3.74	1.00
2. ชำระค่าเล่าเรียนบุตร	3.59	1.10
3. ลงทุนประกอบอาชีพ	3.72	1.29
4. ชำระหนี้เดิม	3.36	1.05
5. ซื้อสินค้าราคาแพง	3.15	1.32
รวม	14.83	4.92

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีทักษะเกี่ยวกับสาเหตุของการเป็นหนี้ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ใช้จ่ายบริโภคในครัวเรือน ลงทุนประกอบอาชีพ ชำระค่าเล่าเรียนบุตร ชำระหนี้เดิม และซื้อสินค้าราคาแพง

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามทัศนะเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล

วิธีการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล	จำนวน	ร้อยละ
1. ปลดหนี้ในระบบธนาคารให้ประชาชน	73	36.50
2. ใช้หนี้สินนอกระบบแทนประชาชน	58	29.00
3. นำหนี้นอกระบบเข้ามาอยู่ในระบบธนาคาร	129	64.50
4. ลดจำนวนหนี้สินในระบบให้น้อยลง	89	44.50
5. ไม่คิดดอกเบี้ยหนี้ในระบบธนาคาร	96	48.00
6. ช่วยเหลือการประกอบอาชีพให้มีรายได้สูงขึ้น	119	59.50

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ รัฐบาลได้แก้ปัญหานี้สินภาคประชาชนโดยนำหนี้นอกระบบเข้ามาอยู่ในระบบธนาคาร รัฐบาลได้แก้ปัญหานี้สินภาคประชาชนโดยให้ความช่วยเหลือในการประกอบอาชีพให้มีรายได้สูงขึ้น รัฐบาลได้แก้ปัญหานี้สินภาคประชาชนโดยไม่คิดดอกเบี้ยหนี้ในระบบธนาคาร รัฐบาลได้แก้ปัญหานี้สินภาคประชาชนโดยลดจำนวนหนี้สินในระบบให้น้อยลง รัฐบาลได้แก้ปัญหานี้สินภาคประชาชนโดยปลดหนี้ในระบบธนาคารให้ประชาชน และรัฐบาลได้แก้ปัญหานี้สินภาคประชาชนโดยใช้หนี้สินนอกระบบแทนประชาชน

ตารางที่ 4.4 ค่าตัวกลางเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เกี่ยวกับนโยบายการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล

นโยบายการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล	$\bar{X}$	S.D.
1. มีความสำคัญ	4.09	1.07
2. เชื่อถือได้	3.45	1.10
3. มีความเหมาะสม	3.45	0.95
4. มีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	3.00	1.10
5. ทำให้หนี้สินลดลง	3.00	0.98
6. ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้น	2.83	0.96
7. ทำให้มีเงินใช้จ่ายฟุ่มเฟือยขึ้น	2.45	1.10
รวม	22.03	4.89

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่มีทัศนคติเกี่ยวกับนโยบายการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นโยบายการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลมีความสำคัญ เชื่อถือได้ มีความเหมาะสม มีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ทำให้หนี้สินลดลง ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้นและทำให้มีเงินใช้จ่ายฟุ่มเฟือยขึ้น

ตารางที่ 4.5 ค่าตัวกลางเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เกี่ยวกับความเหมาะสมของกระบวนการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล

ความเหมาะสมของกระบวนการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล	$\bar{X}$	S.D.
1. การเจรจาปรับโครงสร้างหนี้กรณีหนี้ในระบบ	3.63	0.85
2. การโอนหนี้นอกระบบเข้าในระบบธนาคารของรัฐ	3.75	0.95
3. การฟื้นฟูให้ลูกหนี้มีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น โครงการธนาคารประชาชน กองทุนหมู่บ้าน โครงการฝึกอบรมพัฒนาอาชีพ	3.69	0.96
รวม	11.00	2.53

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่มีทัศนคติเกี่ยวกับความเหมาะสมของกระบวนการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การโอนหนี้นอกระบบเข้าในระบบธนาคารของรัฐ การฟื้นฟูให้ลูกหนี้มีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น โครงการธนาคารประชาชน กองทุนหมู่บ้าน โครงการฝึกอบรมพัฒนาอาชีพและการเจรจาปรับโครงสร้างหนี้ กรณีหนี้ในระบบ

ตารางที่ 4.6 ค่าตัวกลางเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึงพอใจของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เกี่ยวกับวิธีการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล

วิธีการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล	$\bar{X}$	S.D.
1. การเจรจาปรับโครงสร้างหนี้ กรณีหนี้ในระบบ	3.39	0.93
2. การเจรจาโอนหนี้เข้าในระบบธนาคารของรัฐ กรณีหนี้นอกระบบ	3.55	1.06
3. การอนุมัติเงินกู้ของธนาคารหลังการเจรจา กรณีหนี้นอกระบบ	3.48	1.03
4. การฟื้นฟูให้ลูกหนี้มีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น การให้กู้เงิน เพื่อประกอบอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพ	3.50	1.04
รวม	13.86	3.84

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่มีความพึงพอใจเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขปัญหานี้สินภาคของประชาชนของรัฐบาลเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การเจรจาโอนหนี้เข้าในระบบธนาคารของรัฐ กรณีหนี้นอกระบบ การฟื้นฟูให้ลูกหนี้มีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น การให้กู้เงิน เพื่อประกอบอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพการอนุมัติเงินกู้ของธนาคารหลังการเจรจา กรณีหนี้นอกระบบ และการเจรจาปรับโครงสร้างหนี้ กรณีหนี้ในระบบ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล

ปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านนโยบายของรัฐบาล		
1.1 ขาดความชัดเจนของระยะเวลาดำเนินนโยบายเพื่อแก้ปัญหา	130	65.00
1.2 ขาดความแน่นอนของการใช้นโยบายเพื่อแก้ปัญหา	128	64.00
1.3 ขาดมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินงานตามนโยบาย	119	59.50
1.4 ขาดนโยบายสำหรับการแก้ปัญหาในระยะยาว	116	58.00
1.5 แก้ปัญหาแค่เฉพาะหน้าเท่านั้น	2	1.00
1.6 ขาดการวางแผนที่ดี	1	0.50
1.7 ควรมีการแก้ไขปัญหาหนี้สินของอาชีพอื่นมากขึ้น นอกเหนือจากอาชีพเกษตรกร	1	0.50
2. ด้านการติดตามและประเมินผล		
2.1 ขาดการกำหนดระยะเวลาติดตามประเมินผลการแก้ปัญหา	126	63.00
2.2 ขาดการประเมินผลการแก้ปัญหาในระยะยาว	157	78.50
2.3 หน่วยปฏิบัติงานขาดการติดตามผลการแก้ปัญหา	90	45.00
2.4 เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญ ขาดการติดตามผล	1	0.50
2.5 ขาดมาตรฐานการแก้ปัญหา การประเมินผล	1	0.50
2.6 ทำแบบผ่านๆ ไม่สนใจข้อเท็จจริง	1	0.50

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สิน ภาคประชาชนของรัฐบาล	จำนวน	ร้อยละ
3. ด้านการบริหารจัดการโครงการของหน่วยงานที่ รับผิดชอบ		
3.1 งบประมาณสำหรับใช้แก้ปัญหาไม่เพียงพอ	141	70.50
3.2 กระบวนการเบิกจ่ายอนุมัติงบประมาณล่าช้า	118	59.00
3.3 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเพื่อแก้ปัญหามีจำนวน น้อย	94	47.00
3.4 เจ้าหน้าที่ขาดความเอาใจใส่ในการบริการเพื่อ แก้ปัญหา	95	47.50
3.5 การดำเนินงานแก้ปัญหาล่าช้า	129	64.50
3.6 มีการเลือกปฏิบัติในการแก้ปัญหา	77	38.50
3.7 เป็นการแก้ปัญหาระยะสั้นและไม่ยั่งยืน	123	61.50
3.8 ไม่มีการบริหารจัดการ ติดตามผลงานอย่าง จริงจัง	2	1.00
4. ด้านความร่วมมือของประชาชน		
4.1 มีข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาของรัฐบาลจึง ไม่เข้าร่วมโครงการ	39	19.50
4.2 ขาดความเชื่อมั่นว่ารัฐบาลจะแก้ปัญหาได้	118	59.00
4.3 ไม่สนใจเข้ารับการแก้ปัญหาเพราะคิดว่า รัฐบาลแก้ปัญหาไม่ได้	75	37.50
4.4 การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงในเขตห่างไกล ความเจริญ	1	0.50
4.5 การแก้ปัญหาคาร่างงาน	2	1.00

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล ดังนี้

1. ด้านนโยบายของรัฐบาล

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคในด้านนโยบายของรัฐบาล เกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นโยบายของรัฐบาลขาดความชัดเจนของระยะเวลาดำเนินการ นโยบายเพื่อแก้ปัญหา ขาดความแน่นอนของการใช้นโยบายเพื่อแก้ปัญหา ขาดมาตรการที่ชัดเจนในการดำเนินงานตามนโยบาย ขาดนโยบายสำหรับการแก้ปัญหา ระยะยาว เป็นการแก้ปัญหาแค่เฉพาะหน้าเท่านั้น ขาดการวางแผนที่ดีและควรมีการแก้ไขปัญหาเชิงรุกของอาชีพอื่นมากขึ้น นอกเหนือจากอาชีพเกษตรกร

2. ด้านการติดตามและประเมินผล

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคในการติดตามและประเมินผลของรัฐบาล เกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การติดตามและประเมินผลของรัฐบาลขาดการประเมินผลการแก้ปัญหาในระยะยาว ขาดการกำหนดระยะเวลาติดตามประเมินผลการแก้ปัญหา หน่วยปฏิบัติงานขาดการติดตามผลการแก้ปัญหา เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญ ขาดการติดตามผลและขาดมาตรฐานการแก้ปัญหา การประเมินผลและทำแบบผ่านๆ ไม่สนใจข้อเท็จจริง

3. ด้านการบริหารจัดการโครงการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคในการบริหารจัดการโครงการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ งบประมาณสำหรับใช้แก้ปัญหาไม่เพียงพอ การดำเนินงานแก้ปัญหาล่าช้า เป็นการแก้ปัญหาระยะสั้นและไม่ยั่งยืน กระบวนการเบิกจ่ายอนุมัติงบประมาณล่าช้า เจ้าหน้าที่ขาดความเอาใจใส่ในการบริการเพื่อแก้ปัญหา เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเพื่อแก้ปัญหามีจำนวนน้อย มีการเลือกปฏิบัติในการแก้ปัญหาและไม่มีการบริหารจัดการติดตามผลงานอย่างจริงจัง

4. ด้านความร่วมมือของประชาชน

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคในด้านความร่วมมือของประชาชน เกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขปัญหานี้สัณภาคประชาชน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประชาชนขาดความเชื่อมั่นว่ารัฐบาลจะแก้ปัญหาได้ ประชาชนไม่สนใจเข้ารับการแก้ปัญหาเพราะคิดว่ารัฐบาลแก้ปัญหาไม่ได้ ประชาชนมีข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาของรัฐบาลจึงไม่เข้าร่วมโครงการ รัฐบาลควรแก้ปัญหาการว่างงานร่วมด้วย และรัฐบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง โดยเฉพาะในเขตห่างไกลความเจริญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านการกำหนดนโยบาย/วิธีการ		
1.1 ควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น	3	1.50
1.2 ควรเน้นพื้นที่เป้าหมายไปที่ชนบทมากกว่านี้	1	0.50
1.3 ควรมีการจัดการที่รัดกุมและรวดเร็วกว่านี้	1	0.50
1.4 ควรมีนโยบายที่เป็นไปได้ ไม่เอาัดเอาเปรียบประชาชนมากเกินไป	1	0.50
1.5 ควรที่จะผ่อนปรนให้ประชาชนขยายเวลาในการชำระหนี้ในระบบให้ยาวขึ้น	1	0.50
2. ด้านการติดตามและประเมินผล		
2.1 ควรมีการศึกษา ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	2	1.00
2.2 ควรที่จะมีหน่วยงานลงพื้นที่ติดตามและประเมินผล	1	0.50
2.3 เจ้าหน้าที่ควรให้ เวลาสำคัญมากกว่านี้	1	0.50
2.4 ควรเข้าไปเห็นทุกพื้นที่	1	0.50
2.5 ต้องเป็นไปตามความเป็นจริง ไม่เลือกปฏิบัติ	1	0.50

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
3. ด้านการบริหารจัดการ		
3.1 การอนุมัติงบประมาณควรจะรวดเร็วกว่านี้	2	1.00
3.2 ควรจัดเวลาให้รัดกุม รวดเร็ว	1	0.50
3.3 ควรมีการชี้แจงรายละเอียด ระเบียบการ ข้อดีข้อเสีย และวิธีการช่วยเหลือให้ ประชาชนได้ทราบอย่างชัดเจนมากกว่านี้	2	1.00
3.4 ควรสรรหาเจ้าหน้าที่ที่ทำงานจริงจัง ไม่ เลือกปฏิบัติ ควรเป็นองค์กรท้องถิ่นโดย ประชาชนเป็นผู้เลือกและสามารถเอาผิดได้ ถ้าทำผิด	1	0.50
3.5 งบประมาณส่วนใหญ่ไม่ถึงประชาชน ทั้งหมด มีการเลือกปฏิบัติ ไม่มีการ ตรวจสอบอย่างชัดเจน ทำให้งบประมาณ รั่วไหล ไม่ถึงมือประชาชนอย่างแท้จริง	1	0.50
4. ด้านความร่วมมือของประชาชน		
4.1 ควรชำระหนี้ให้ตรงตามเวลา	1	0.50
4.2 ควรให้ความสนใจมากกว่านี้	1	0.50
4.3 ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน รับทราบมากกว่านี้	1	0.50
4.4 ถ้ารัฐบาลทำให้เห็นภาพชัดเจนของนโยบาย ประชาชนจะเกิดความเชื่อมั่น	1	0.50
4.5 ทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นและดึงดูด ความสนใจให้เป็นหนึ่งในระบบมากกว่านี้ นอกระบบเพื่อการดูแลควบคุม	1	0.50
5. ด้านอื่นๆ		
5.1 พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ควรให้บริการแบบเป็น กันเองมากกว่านี้	1	0.50

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สัณภาคประชาชนของรัฐบาล ดังนี้

1. ด้านการกำหนดนโยบายและวิธีการ

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีข้อเสนอแนะด้านการกำหนดนโยบาย/วิธีการ เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สัณภาคประชาชนของรัฐบาล เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การกำหนดนโยบายและวิธีการควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ควรเน้นพื้นที่เป้าหมายไปที่ชนบทมากกว่านี้ และควรมีการจัดการที่รัดกุมและรวดเร็วกว่านี้ และควรมีนโยบายที่เป็นไปได้ ไม่เอารัดเอาเปรียบประชาชนมากเกินไป และควรที่จะผ่อนปรนให้ประชาชนงายเวลาในการชำระหนี้ในระบบให้ยาวขึ้น

2. ด้านการติดตามและประเมินผล

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีข้อเสนอแนะด้านการติดตามและประเมินผล เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สัณภาคประชาชนของรัฐบาล เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ควรมีการศึกษา ติดตาม และประเมินผลอย่างละเอียดและสม่ำเสมอ ควรที่จะมีหน่วยงานลงพื้นที่ติดตามและประเมินผล และเจ้าหน้าที่ควรให้เวลาสำคัญมากกว่านี้ และควรเข้าไปถึงทุกพื้นที่ และต้องเป็นไปตามความเป็นจริง ไม่เลือกปฏิบัติ

3. ด้านการบริหารจัดการ

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีข้อเสนอแนะด้านการบริหารจัดการ เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สัณภาคประชาชนของรัฐบาล เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การอนุมัติงบประมาณควรจะรวดเร็วกว่านี้ และควรมีการชี้แจงรายละเอียด ระเบียบการ ข้อดี ข้อเสีย และวิธีการช่วยเหลือให้ประชาชนได้ทราบอย่างชัดเจนมากกว่านี้ ควรจัดเวลาให้รัดกุม รวดเร็ว และควรลดเจ้าหน้าที่ที่ทำงานจริงจ้ง ไม่เลือกปฏิบัติ ควรเป็นองค์กรท้องถิ่นโดยประชาชนเป็นผู้เลือกและสามารถเอาผิดได้ถ้าทำผิด และงบประมาณส่วนใหญ่ไม่ถึงประชาชนทั้งหมด มีการเลือกปฏิบัติ ไม่มีการตรวจสอบอย่างชัดเจน ทำให้งบประมาณรั่วไหล ไม่ถึงมือประชาชนอย่างแท้จริง

4. ด้านความร่วมมือของประชาชน

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีข้อเสนอแนะด้านความร่วมมือของประชาชน เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สัณภาคประชาชนของรัฐบาล เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประชาชนควรชำระหนี้ให้ตรงตามเวลา และควรให้ความสนใจมากกว่านี้ และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบมากกว่านี้ และถ้ารัฐบาลทำให้เห็นภาพชัดเจนของนโยบาย ประชาชนจะเกิดความเชื่อมั่น และรัฐบาลควรดึงดูความสนใจให้เป็นหนึ่งในระบบมากกว่านี้ นอก ระบบเพื่อการดูแลควบคุม

5. ด้านอื่นๆ

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล ดังนี้ พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ควรให้บริการแบบเป็นกันเองมากกว่านี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีอาชีพและรายได้ต่างกัน เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สัณภาคประชาชน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้ต่างกัน เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สัณภาคประชาชน นำเสนอในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้ต่างกัน เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้สัณภาคประชาชน

(SOV)	Sum of Squares	df	Mean Square	F
สาเหตุของการเป็นหนี้				
1. ใช้จ่ายบริโภคในครัวเรือน				
Between Groups	31.423	5	6.285	7.341*
Within Groups	160.100	187	0.856	
Total	191.523	192		
2. ชำระค่าเล่าเรียนบุตร				
Between Groups	59.625	5	7.925	7.999*
Within Groups	158.519	160	0.991	
Total	198.145	165		
3. ลงทุนประกอบอาชีพ				
Between Groups	8.750	5	1.750	1.046
Within Groups	219.148	131	1.673	
Total	227.898	136		
4. ชำระหนี้เดิม				
Between Groups	25.826	5	5.165	5.282*
Within Groups	153.536	157	0.978	
Total	179.362	162		
5. ซื้อสินค้าราคาผ่อน				
Between Groups	61.212	5	12.242	8.462*
Within Groups	263.315	182	1.447	
Total	324.527	187		

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

(SOV)	Sum of Squares	df	Mean Square	F
นโยบายการแก้ไขปัญหานี้สิน				
ภาคประชาชนของรัฐบาล				
1. มีความสำคัญ				
Between Groups	43.688	5	8.738	9.231*
Within Groups	179.838	190	0.947	
Total	223.526	195		
2. เชื่อถือได้				
Between Groups	23.553	5	4.711	4.227*
Within Groups	210.632	189	1.114	
Total	234.185	194		
3. มีความเหมาะสม				
Between Groups	22.710	5	4.542	5.682*
Within Groups	151.876	190	0.799	
Total	174.587	195		
4. มีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ				
Between Groups	36.794	5	7.359	7.077*
Within Groups	197.553	190	1.040	
Total	234.347	195		
5. ทำให้หนี้สินลดลง				
Between Groups	25.965	5	5.193	6.151*
Within Groups	160.418	190	0.844	
Total	186.383	195		
6. ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้น				
Between Groups	13.111	5	2.622	2.993*
Within Groups	169.080	193	0.876	
Total	182.191	198		

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

(SOV)	Sum of Squares	df	Mean Square	F
7. ทำให้มีเงินใช้จ่ายฟุ่มเฟือยขึ้น				
Between Groups	29.714	5	5.943	5.473*
Within Groups	209.582	193	1.086	
Total	239.296	198		
ความเหมาะสมของกระบวนการแก้ไข ปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของ รัฐบาล				
1. การเจรจาปรับโครงสร้างหนี้				
กรณีหนี้ในระบบ	7.232	5	1.446	2.082
Between Groups	132.711	191	0.695	
Within Groups	129.949	196		
Total				
2. การโอนหนี้นอกระบบเข้าใน ระบบธนาคารของรัฐ	10.335	5	2.067	2.395*
Between Groups	166.599	193	0.863	
Within Groups	176.935	198		
Total				
3. การฟื้นฟูให้ลูกหนี้มีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น โครงการธนาคารประชาชน กองทุนหมู่บ้าน โครงการฝึกอบรม พัฒนาอาชีพ	10.384	5	2.077	2.305*
Between Groups	174.771	194	0.901	
Within Groups	185.155	199		
Total				

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

(SOV)	Sum of Squares	df	Mean Square	F
วิธีการแก้ไขปัญหานี้ในภาค				
ประชาชนของรัฐบาล				
1. การเจรจาปรับโครงสร้างหนี้ กรณี				
หนี้ในระบบ				
Between Groups	10.162	5	2.032	2.456*
Within Groups	158.893	192	0.828	
Total	169.056	197		
2. การเจรจาโอนหนี้เข้าในระบบ				
ธนาคารของรัฐ กรณีหนี้นอกระบบ				
Between Groups	10.658	5	2.132	1.961
Within Groups	210.842	194	1.087	
Total	221.500	199		
3. การอนุมัติเงินกู้ของธนาคารหลังการ				
เจรจา กรณีหนี้นอกระบบ				
Between Groups	9.244	5	1.849	1.763
Within Groups	202.444	193	1.049	
Total	211.688	198		
4. การฟื้นฟูให้ลูกหนี้มีรายได้เพิ่มขึ้น				
เช่น การให้กู้เงิน เพื่อประกอบอาชีพ				
การให้อบรมอาชีพ				
Between Groups	6.458	5	1.292	1.191
Within Groups	209.290	193	1.084	
Total	215.749	198		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกันมีทัศนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ดังนี้

1. สาเหตุในการเป็นหนี้

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกันมีสาเหตุในการเป็นหนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ดังนี้ คือ เพื่อใช้จ่ายบริโภคในครัวเรือน ชำระค่าเล่าเรียนบุตร ชำระหนี้เดิม และซื้อสินค้าราคาแพง

2. ทัศนะของ ประชาชนเกี่ยวกับนโยบายการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกันมีทัศนะเกี่ยวกับนโยบายการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ดังนี้ คือ การแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลมีความสำคัญ เชื่อถือได้ มีความเหมาะสม มีความต่อเนื่องจะลมาเสมอ ทำให้หนี้สินลดลง ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้น และทำให้มีเงินใช้จ่ายฟุ่มเฟือยขึ้น

3. ความเหมาะสมของกระบวนการแก้ปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกันมีทัศนะเกี่ยวกับความเหมาะสมของกระบวนการแก้ปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ดังนี้ คือ การโอนหนี้ในระบบเข้าสู่ในระบบธนาคารของรัฐ และกาฟื้นฟูให้ลูกหนี้มีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น โครงการธนาคารประชาชน กองทุนหมู่บ้าน โครงการฝึกอบรมพัฒนาอาชีพ

4. ความพึงพอใจในวิธีการแก้ปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกันมีความพึงพอใจในวิธีการแก้ปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ดังนี้ คือ เจริญปรับโครงสร้างหนี้ กรณีหนี้ในระบบ

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบรายคู่ของทัศนคติเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้ในภาคประชาชนของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้ต่างกัน

รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาทหรือ มากกว่า
สาเหตุของการเป็นหนี้						
1. ใช้จ่ายบริโภคในครัวเรือน						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.23	1.07*	0.54	0.82	1.18*
5,001-10,000 บาท		0.00	0.83*	0.31	0.59	0.94
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.53	-0.24	0.11
15,001-20,000 บาท				0.00	0.28	0.64
20,001-25,000 บาท					0.00	0.36
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00
2. ชำระค่าเล่าเรียนบุตร						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.13	1.12*	0.70	0.38	1.53*
5,001-10,000 บาท		0.00	0.98*	0.57	0.25	1.40*
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.41	-0.73	0.42
15,001-20,000 บาท				0.00	-0.32	0.83
20,001-25,000 บาท					0.00	1.15
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00
3. ลงทุนประกอบอาชีพ						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.51	0.29	0.24	-0.07	0.88
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.23	-0.27	-0.58	0.36
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.04	-0.35	0.59
15,001-20,000 บาท				0.00	-0.31	0.63
20,001-25,000 บาท					0.00	0.94
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาทหรือ มากกว่า
สาเหตุของการเป็นหนี้						
4. ข้าราชการเดิม						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.68	1.26*	0.82	0.74	1.25
5,001-10,000 บาท		0.00	0.58	0.14	0.06	0.57
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.14	-0.52	-0.01
15,001-20,000 บาท				0.00	-0.08	0.43
20,001-25,000 บาท					0.00	0.51
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00
5. ซ้อสินค้าราคาผ่อน						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.05	0.03	1.09*	1.02	1.74*
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.02	1.04*	0.97	1.69*
10,001-15,000 บาท			0.00	1.06*	0.99	1.71*
15,001-20,000 บาท				0.00	-0.07	0.65
20,001-25,000 บาท					0.00	0.72
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00
นโยบายการแก้ไขปัญหานี้สิน						
ภาคประชาชนของรัฐบาล						
1. ให้ความสำคัญ						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	-0.01	-1.02*	-0.91*	-0.82	-0.97
5,001-10,000 บาท		0.00	-1.01	-0.90*	-0.81	-0.96
10,001-15,000 บาท			0.00	0.11	0.20	0.05
15,001-20,000 บาท				0.00	0.10	-0.06
20,001-25,000 บาท					0.00	-0.16
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาทหรือ มากกว่า
นโยบายการแก้ไขปัญหาหนี้สิน						
ภาคประชาชนของรัฐบาล						
2. เชื้อถือได้						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.59	0.40	0.26	0.24	-0.10
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.19	-0.81*	-0.82	-0.69
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.56	-0.64	-0.50
15,001-20,000 บาท				0.00	0.02	0.16
20,001-25,000 บาท					0.00	0.14
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00
3. มีความเหมาะสม						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	-0.56	0.06	-0.32	-0.33	-0.03
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.50	-0.88*	-0.89*	-0.58
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.38	-0.39	-0.08
15,001-20,000 บาท				0.00	-0.01	0.30
20,001-25,000 บาท					0.00	0.31
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00
4. มีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.54	0.30	-0.63	-0.43	0.02
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.24	-1.17*	-0.97*	-0.52
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.93*	-0.72	-0.28
15,001-20,000 บาท				0.00	0.21	0.65
20,001-25,000 บาท					0.00	0.44
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาทหรือ มากกว่า
นโยบายการแก้ไขปัญหาหนี้สิน						
ภาคประชาชนของรัฐบาล						
5. ทำให้หนี้สินลดลง						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.87*	0.46	0.09	0.07	0.65
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.41*	-0.72*	-0.94*	-0.22
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.37	-0.53	0.19
15,001-20,000 บาท				0.00	-0.16	0.56
20,001-25,000 บาท					0.00	0.72
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00
6. ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้น						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	-0.69	0.67	0.79*	0.57	0.40
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.02	0.10	-0.12	-0.29
10,001-15,000 บาท			0.00	0.12	-0.11	-0.27
15,001-20,000 บาท				0.00	-0.23	-0.39
20,001-25,000 บาท					0.00	-0.17
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00
7. ทำให้มีเงินใช้จ่ายฟุ่มเฟือยขึ้น						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.85*	0.83*	1.33*	0.88	1.10
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.01	0.48	0.03	0.25
10,001-15,000 บาท			0.00	0.49	0.04	0.27
15,001-20,000 บาท				0.00	-0.45	-0.23
20,001-25,000 บาท					0.00	0.22
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาทหรือ มากกว่า
ความเหมาะสมของกระบวนการ แก้ไขปัญหาหนี้สินภาค ประชาชนของรัฐบาล						
1. การเจรจาปรับโครงสร้างหนี้ กรณีหนี้ในระบบ						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.53	0.45	0.18	0.30	0.22
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.08	-0.35	-0.23	-0.31
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.28	-0.16	-0.24
15,001-20,000 บาท				0.00	0.12	0.04
20,001-25,000 บาท					0.00	-0.08
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00
2. การโอนหนี้นอกระบบเข้าใน ระบบธนาคารของรัฐ						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.58	0.28	0.03	0.14	0.28
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.30	-0.55	-0.44	-0.30
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.25	-0.14	0.00
15,001-20,000 บาท				0.00	0.11	0.25
20,001-25,000 บาท					0.00	0.14
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาทหรือ มากกว่า
3. การฟื้นฟูให้ลูกหนี้มีรายได้ เพิ่มขึ้น เช่น โครงการธนาคาร ประชาชน กองทุนหมู่บ้าน โครงการฝึกอบรมพัฒนาอาชีพ						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.69	0.58	0.53	0.53	0.53
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.11	-0.17	-0.17	-0.17
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.05	-0.05	-0.05
15,001-20,000 บาท				0.00	0.00	0.00
20,001-25,000 บาท					0.00	0.00
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00
วิธีการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาค ประชาชนของรัฐบาล						
1. การเจรจาปรับโครงสร้างหนี้ กรณีหนี้ในระบบ						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.27	0.01	-0.36	-0.27	0.15
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.26	-0.63	-0.54	-0.12
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.37	-0.28	0.14
15,001-20,000 บาท				0.00	0.09	0.51
20,001-25,000 บาท					0.00	0.42
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาทหรือ มากกว่า
2. การเจรจาโอนหนี้เข้าในระบบ ธนาคารของรัฐ กรณีหนี้นอก ระบบ						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.16	0.02	0.42	0.37	0.27
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.15	-0.38	-0.53	0.10
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.44	-0.39	0.25
15,001-20,000 บาท				0.00	0.05	0.69
20,001-25,000 บาท					0.00	0.64
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00
3. การอนุมัติเงินกู้ของธนาคาร หลังการเจรจา กรณีหนี้นอก ระบบ						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.21	0.19	-0.25	-0.36	0.28
5,001-10,000 บาท		0.00	-0.02	-0.47	-0.57	0.07
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.45	-0.55	0.09
15,001-20,000 บาท				0.00	-0.10	0.54
20,001-25,000 บาท					0.00	0.64
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001 บาทหรือ มากกว่า
4. การฟื้นฟูให้ลูกหนี้มีรายได้ เพิ่มขึ้น เช่น การให้กู้เงินเพื่อ ประกอบอาชีพ การฝึกอบรม อาชีพ						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0.00	0.30	0.42	0.04	0.07	0.57
5,001-10,000 บาท		0.00	0.12	-0.26	-0.23	0.27
10,001-15,000 บาท			0.00	-0.38	-0.35	0.15
15,001-20,000 บาท				0.00	0.03	0.53
20,001-25,000 บาท					0.00	0.50
25,001 บาท หรือมากกว่า						0.00

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 05$ ดังนี้ คือ

1. สาเหตุของการเป็นหนี้

1.1 ใช้จ่ายบริโภคในครัวเรือน

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทกับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 25,001 บาท หรือมากกว่ามีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุของการเป็นหนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาทกับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุของการเป็นหนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

2. การแก้ไขปัญหาหนี้สินของรัฐบาล

2.1 มีความสำคัญ

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท กับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีทัศนนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท กับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีทัศนนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

2.2 เชื่อถือได้

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาทกับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีทัศนนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

2.3 มีความเหมาะสม

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาทกับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท มีทัศนนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

2.4 มีความคงเนื่องและสม่ำเสมอ

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาทกับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท มีทัศนนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาทกับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีทัศนนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

2.5 ทำให้หนี้สินลดลง

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท กับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีทัศนคติเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาทกับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท มีทัศนคติเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

2.6 ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้น

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาทกับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีทัศนคติเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

2.7 ทำให้มีเงินใช้จ่ายฟุ่มเฟือยขึ้น

ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท กับประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีทัศนคติเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ตารางที่ 4.11 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบ
ทัศนคติของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีอาชีพต่างกัน เกี่ยวกับการ
แก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชน

(SOV)	Sum of Squares	df	Mean Square	F
สาเหตุของการเป็นหนี้				
1. ใช้จ่ายบริโภคในครัวเรือน				
Between Groups	29.457	6	4.909	5.635*
Within Groups	162.066	186	0.871	
Total	191.523	192		
2. ชำระค่าเล่าเรียนบุตร				
Between Groups	27.088	5	5.418	5.067*
Within Groups	171.050	160	1.069	
Total	198.145	165		
3. ลงทุนประกอบอาชีพ				
Between Groups	97.322	5	13.464	10.984*
Within Groups	160.576	131	1.226	
Total	227.898	136		
4. ชำระหนี้เดิม				
Between Groups	24.885	6	4.148	4.188*
Within Groups	154.476	156	0.990	
Total	179.362	162		
5. ชำระหนี้ค่ารถค่าน้ำมัน				
Between Groups	22.233	6	3.705	2.219*
Within Groups	302.294	181	1.670	
Total	324.527	187		

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

(SOV)	Sum of Squares	df	Mean Square	F
นโยบายการแก้ไขปัญหานี้สิน				
ภาคประชาชนของรัฐบาล				
1. มีความสำคัญ				
Between Groups	15.687	6	2.615	2.378*
Within Groups	207.838	189	1.100	
Total	223.526	195		
2. เชื้อถือได้				
Between Groups	18.024	6	3.004	2.613*
Within Groups	216.160	188	1.150	
Total	234.184	194		
3. มีความเหมาะสม				
Between Groups	10.368	6	1.728	1.989
Within Groups	164.219	189	0.869	
Total	174.587	195		
4. มีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ				
Between Groups	16.831	6	2.805	2.437*
Within Groups	217.515	189	1.151	
Total	234.347	195		
5. ทำให้หนี้สินลดลง				
Between Groups	5.334	6	0.889	0.928
Within Groups	181.048	189	0.958	
Total	186.383	195		
6. ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้น				
Between Groups	1.292	6	0.215	0.228
Within Groups	180.899	192	0.942	
Total	182.191	198		

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

(SOV)	Sum of Squares	df	Mean Square	F
7. ทำให้มีเงินใช้จ่ายฟุ่มเฟือยขึ้น				
Between Groups	7.207	6	1.201	0.994
Within Groups	232.090	192	1.209	
Total	239.296	198		
ความเหมาะสมของกระบวนการแก้ไข ปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของ รัฐบาล				
1. การเจรจาปรับโครงสร้างหนี้				
กรณีหนี้ในระบบ	3.378	6	0.563	0.783
Between Groups	136.571	190	0.719	
Within Groups	139.949	196		
Total				
2. การโอนหนี้นอกระบบเข้าใน ระบบธนาคารของรัฐ	3.442	6	0.574	0.635
Between Groups	173.493	192	0.904	
Within Groups	176.935	198		
Total				
3. การฟื้นฟูให้ลูกหนี้มีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น โครงการธนาคารประชาชน กองทุนหมู่บ้าน โครงการฝึกอบรม พัฒนาอาชีพ	4.378	6	0.730	0.779
Between Groups	180.777	193	0.937	
Within Groups	185.155	199		
Total				

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

(SOV)	Sum of Squares	df	Mean Square	F
วิธีการแก้ไขปัญหานี้สัณภาค				
ประชาชนของรัฐบาล				
1. การเจรจาปรับโครงสร้างหนี้ กรณี หนี้ในระบบ				
Between Groups	4.963	6	0.827	0.963
Within Groups	164.092	191	0.859	
Total	169.056	197		
2. การเจรจาโอนหนี้เข้าในระบบ ธนาคารของรัฐ กรณีหนี้นอกระบบ				
Between Groups	9.871	6	1.645	1.500
Within Groups	211.629	193	1.097	
Total	221.500	199		
3. การอนุมัติเงินกู้ของธนาคารตั้งการ เจรจา กรณีหนี้นอกระบบ				
Between Groups	11.061	6	1.843	1.764
Within Groups	200.628	192	1.045	
Total	211.688	198		
4. การฟื้นฟูให้ดูหนี้มีรายได้เพิ่มขึ้น เช่น การให้กู้เงิน เพื่อประกอบอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพ				
Between Groups	7.013	6	1.169	1.075
Within Groups	208.736	192	1.087	
Total	215.749	198		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ดังนี้

1. สาเหตุในการเป็นหนี้

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีสาเหตุในการเป็นหนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ดังนี้ คือ เพื่อใช้จ่ายบริโภคประจำวัน ค่าเช่าบ้าน ค่าเล่าเรียนบุตร ลงทุนประกอบอาชีพ ค่าระหนี้เดิม และซื้อสินค้าราคาถูกก่อน

2. ทัศนะของ ประชาชนเกี่ยวกับนโยบายการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล

ประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนะเกี่ยวกับนโยบายการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ดังนี้ คือ การแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนจากรัฐบาลมีความสำคัญ เชื่อถือได้ และมีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้ต่างกัน เกี่ยวกับวิธีการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชน

วิธีการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,001 บาท หรือมากกว่า	Chi-square
1. ปลดหนี้ในระบบธนาคารให้ประชาชน	20	34	19	47.56*
2. ใช้หนี้สินนอกระบบแทนประชาชน	9	26	23	
3. นำหนี้สินนอกระบบเข้ามาอยู่ในระบบธนาคาร	9	32	88	
4. ลดจำนวนหนี้สินในระบบให้น้อยลง	7	30	52	
5. ไม่คิดดอกเบี้ยหนี้ในระบบธนาคาร	12	30	54	
6. ช่วยเหลือการประกอบอาชีพให้มีรายได้สูงขึ้น	10	41	68	

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขปัญหานี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้ต่างกัน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชน

ปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการแก้ไข ปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001 บาท หรือ มากกว่า	Chi- square
1. ด้านนโยบายของรัฐบาล				
1.1 ขาดความชัดเจนของระยะเวลา ดำเนินนโยบายเพื่อแก้ปัญหา	19	38	73	2.63
1.2 ขาดความแน่นอนของการใช้ นโยบายเพื่อแก้ปัญหา	14	43	71	
1.3 ขาดมาตรการที่ชัดเจนในการ ดำเนินงานตามนโยบาย	11	39	69	
1.4 ขาดนโยบายสำหรับการแก้ปัญหา ระยะยาว	11	37	68	
2. ด้านการติดตามและประเมินผล				
2.1 ขาดการกำหนดระยะเวลาติดตาม ประเมินผลการแก้ปัญหา	16	43	67	0.84
2.2 ขาดการประเมินผลการแก้ปัญหาใน ระยะยาว	19	48	90	
2.3 ขาดผู้ปฏิบัติงานขาดการติดตามผล การแก้ปัญหา	10	28	54	

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินการแก้ไข ปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาล	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001 บาท หรือ มากกว่า	Chi- square
3. ด้านการบริหารจัดการโครงการของ หน่วยงานที่รับผิดชอบ				
3.1 งบประมาณสำหรับใช้แก้ปัญหาไม่ เพียงพอ	14	43	84	12.66
3.2 กระบวนการเบิกจ่ายอนุมัติ งบประมาณล่าช้า	15	34	69	
3.3 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเพื่อแก้ปัญหา จำนวนน้อย	17	24	53	
3.4 เจ้าหน้าที่ขาดความเอาใจใส่ในการ บริการเพื่อแก้ปัญหา	19	24	61	
3.5 การดำเนินงานแก้ปัญหาล่าช้า	8	37	84	
3.6 มีการเลือกปฏิบัติในการแก้ปัญหา	8	19	50	
3.7 เป็นการแก้ปัญหาระยะสั้น และไม่ ยั่งยืน	8	36	80	
4. ด้านความร่วมมือของประชาชน				
4.1 มีข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาของ รัฐบาลจึงไม่เข้าร่วมโครงการ	10	17	12	4.45
4.2 ขาดความเชื่อมั่นว่ารัฐบาลจะ แก้ปัญหาได้	21	51	46	
4.3 ไม่สนใจเข้ารับบริการแก้ปัญหาเพราะ คิดว่ารัฐบาลแก้ปัญหาไม่ได้	9	34	35	

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชนของรัฐบาลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่